

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ У-52

Г.Н. Ма. Даскалов
№ 1.8 М. 36/92 г.
28-1-93 г.

София, 28.01. 1993 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 226/К.р. 36/92 г.

Дата 28.01.1993 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

на Главния прокурор на Република България
по Конституционно дело № 36/92 г.

Намирам решението на Народното събрание, прието на 29 декември 1992 година за частична отмяна на Решението на Народното събрание от 7 юли 1992 г. за снемане имунитета и за задържане на народен представител за противоконституционно по следните съображения:

1. Разрешението на Народното събрание всъщност е изключване забраната за предприемане задържане и за възбуждане /започване/ на наказателно преследване срещу народния представител.

То е само едно предварително условие за предприемане на действия по НПК или другите закони към народния представител.

Това е цялото и единствено правомощие на Народното събрание и то нито може да прави преценка какви действия ще предприема съдебната власт, а още по-малко самото Народно събрание може да подменя съдебната власт при отделните процесуални действия, включително относно вида на мярката за неотклонение.

Действията на съдебната власт в тези случаи по начин на извършване, обжалване, отмяна или изменение са еднакви с тези към другите граждани.

2.

По тези съображения отмяната или изменянето на взетата мярка за неотклонение с решение на Народното събрание противоречи на принципа на разделение на властите и независимостта на съдебната власт регламентирани в чл.8 и чл.117, ал.2 от Конституцията.

В тези и други подобни случаи единствената конституционно-съобразна възможност е Народното събрание да поиска от съдебната власт да прецени има ли основание и при наличие на такова да измени мярката за неотклонение.

2. В Конституцията е предвидено само правомощие на Народното събрание да дава такова решение, а не и да го отменя.

Дори да се приеме, че който взема едно решение - може и да го отмени, това няма да намери приложение в този случай, тъй като даденото разрешение е консумирано в момента на вземането му.

Обратното разбиране може да доведе до опорочаване дейността на съдебната власт извършена до вземане на новото решение, а с това и до други тежки последици.

3. Допускането на решения за изменение на вече даденото разрешение от вида на атакуваното създават опасност от освобождаване на народни представители и в случаите, когато те могат да бъдат задържани и без разрешение на Народното събрание.

Освен наведените правни аргументи изразеното становище ще има значение и за задълбочеността при даването на разрешението от Народното събрание и за стабилитета на неговите актове, което е особено важно за всяка демократична държава.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/Ив. Татарчев/